

Lápi pócok (*Umbra krameri*) mentése a Hejő-főcsatornából

Nyeste Krisztián, Tatár Sándor, Uzochukwu Ifeanyi, Antal László, Tóth Balázs, Somogyi Dóra

A Tisza vízgyűjtő területén 2019-ben a lápi póc valamennyi, valaha ismert lelőhelyét felkerestük, hogy megvizsgáljuk az egyes populációik helyzetét. Ekkor még a Borsodi-Mezőség több vízfolyásában is megerősítettük a faj jelenlétét, és ezek közül is kiemelkedő volt a Hejő-főcsatorna, melynek a hejőkürti szakaszán (N47.86701, E21.00223) 80 lápi póc mellett fogtunk 5 amurgébet, 4 bodorkát, 3-3 réticsíkot és vágócsíkot, valamint 2-2 csukát és ezüstkárászt. Ezt követően egy kutatás céljából 2020-ban havi, 2021-ben pedig tíznapos rendszerességgel gyűjtöttünk innen inváziós amurgébeteket. Minden mintavétel során a lápi póc jelentős dominanciáját tapasztaltuk.

2021 őszen a Hejő-főcsatorna több szakaszát kotorták, betonozták és több műtárgyat is építettek rajta. A munkát az említett hejőkürti szakaszt több száz méteren érintette. Ezt követően 2022 szeptemberében visszatértünk a helyszínre. Az ideai aszályos időszak következtében a Hejő-főcsatorna több helyütt kiszáradt, és a vizsgált szakaszt is drasztikusan alacsony vízállás jellemezte. A 150 méter hosszán folytatott halászat során 378 ezüstkárászt, 117 amurgébet, 3 fekete törpeharcsát és mindössze 5 leromlott kondícióban lévő lápi pócot fogtunk.

Tapasztalatainkat egyeztetve a Lápi póc Fajvédelmi Mintaprogramot vezető Tavirózsa Egyesülettel, október 3-án visszatértünk a helyszínre, és 20 lápi pócot mentettünk ki az inváziós fajok által erősen veszélyeztetett víztérből. A lápi pócokat a Tavirózsa Egyesület Szadai

A karbantartási munkálatok miatt víztelenített Hejő-főcsatorna (Fotó: Nyeste Krisztián)

Mintaterületének tavaiba szállítottuk. A tavalyi évben a Felső-Tisza-vidéki Zsid-tó túlfolyó csatornájából mentettünk ki 30 lápi pócot a kiszáradás elől, melyeket akkor szintén Szadára szállítottunk. Ezzel már a kifejezetten veszélyeztetett Tisza menti pócállományok közül két régióból (Felső-Tisza-vidék, Borsodi-Mezőség) rendelkezik törzsszállománnyal a Lápi póc Fajvédelmi Mintaprogram, ahol többek között ezek a haplotípusok génbanki megőrzése, mesterséges szaporítása és természetes vizekbe való visszahelyezése is zajlik.

Paduc (*Chondrostoma nasus*) és jászkeszeg (*Leuciscus idus*) a Tisza-tó állóvizéből

Juhász Máté, Papp Gábor

A rendkívül aszályos nyarat követő, átlagosnál csapadékosabb szeptembernek köszönhetően a Tisza-tó korábban közel egy méterrel alacsonyabb vízszintje visszaemelkedett az időszakra jellemző üzemi szintre. 2022. szeptember 29-én a Tisza-tavi Sporthorgász K. N. Kft. munkatársaiként ilyen körülmények között végeztük el szokásos ivadékvizsgálatunkat a tározó Tiszafüredi-öblözetében.

A vizsgálati terület teljesen állóvízi jellegű, vegetációs időszakban hínárnövényzettel sűrűn benőtt, természetes tehát, hogy az itt fogott halak zömét limnofil fajok adják. A szeptember végi monitorozás alkalmával azonban két

Mérőtálcán a Tisza-tavi paducivadék (Fotó: Tisza-tavi Sporthorgász Kft.)

reofil faj is hálónkba került. Egyik a jászkeszeg, amely bár a tározótérben nem gyakori, időről időre előkerül. Ezúttal egy 63 és egy 71 milliméteres ivadékát sikerült megfogni.

Az igazi meglepetést azonban egy 62 milliméteres paduc jelentette. A lelassult folyómederben is

ritkaságnak számító hal valószínűleg a felduzzadt vízzel érkezett erre az állóvízi részre, amely jellemzően iszapos medrű, de a parti sávját emberi közreműködéssel homokossá tették. A táplálékhiány mellett vélhetően ez utóbbi marasztalhatta helyben e kifejezetten reofil faj képviselőjét.